

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย 1) การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีประสิทธิผลตามเกณฑ์มาตรฐานของ 2) การคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ความฉลาดทางอารมณ์สูง ปานกลาง และต่ำ ที่ส่งผลต่อ การคิดวิเคราะห์ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน 9 ชุด 2) แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ แบบปรนัย 3 ตัวเลือก 30 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก 40 ข้อ และ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก 40 ข้อ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 12 ห้อง จำนวนนักเรียน 358 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการขายและการตลาด จำนวน 30 คน ซึ่งมาจากเทคนิคการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดย ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 8 สัปดาห์ รวม 32 ชั่วโมง ในแต่ละชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน เมื่อดำเนินการครบ 32 ชั่วโมง แล้วทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบชุดเดิม และแบ่งกลุ่มนักเรียนด้วยแบบทดสอบความฉลาดทางอารมณ์ แล้วนำคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) สถิติทดสอบค่าที่ (t-test for Dependent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณทางเดียว (One-way MANCOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.52, 0.56 และ 0.60 ตามลำดับโดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลรวม เท่ากับ 0.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้
2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความรับผิดชอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกันหลังได้รับการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ธรรมศึกษาและการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยสามารถนำ สรุปผลการวิจัยมาอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

1. ด้านประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.)ของการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 0.52, 0.56 และ 0.60 ตามลำดับโดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลรวม เท่ากับ 0.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ .50 ขึ้นไปผลที่ปรากฏนี้ย่อมเกิดจากการพัฒนาวิธีการจัด กระบวนการเรียนรู้โดยประยุกต์การสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ผู้วิจัยออกแบบและสร้างขึ้นจนได้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์มีความเหมาะสม สอดคล้องกับพัฒนาการและบริบทแวดล้อมของผู้เรียน อีกทั้งการจัดกิจกรรม เรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบและถูกต้อง คือได้มีการวิเคราะห์หลักสูตร และเนื้อหา ศึกษาแนวทางการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามมาตรฐานและ ตัวชี้วัดศึกษาวิธีการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเรียนรู้ตาม

ทฤษฎีพหุปัญญาาร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแล้วนำมาวิเคราะห์บูรณาการเข้าด้วยกันจนกระทั่งได้กระบวนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาาร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกระบวนการและขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน มีความรับผิดชอบ มีกระบวนการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความคิด ผู้วิจัยคอยแนะนำให้ความเป็นกันเอง ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด และมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หนังสือเรียน และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ สร้างกิจกรรมการเรียนรู้และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องความเหมาะสม แล้วจึงนำคู่มือไปใช้จริงต่อไป เมื่อนำมาหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของดัชนีประสิทธิผลจึงพบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญภัทร นิธิศรารากุล (2550, หน้า 128-130) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนแบบดั้งเดิมพบว่านักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาครบทั้ง 8 ด้าน อย่างเห็นได้ชัดเจนในทุกขั้นตอนการสอนประภาพร พรหมสารา (2547, หน้า 36) ได้จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวังทอง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี พบว่า การจัดการเรียนแบบบูรณาการทำให้นักเรียนมีการพัฒนาพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาาร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาาร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีกระบวนการและขั้นตอนในการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา เรียงเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยาก ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับเต็มศักยภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนมีความคิดในการแก้ปัญหา มีอิสระทางความคิด เสือกวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนสามารถแยกประเด็น ของปัญหา วางแผนวิธีการแก้ปัญหา สรุปปัญหา อย่างมีหลักการและเหตุผล ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นร่วมกันมี

การวิเคราะห์สรุปรูปเนื้อหาความรู้ จึงทำให้นักเรียนเกิดเป็นทักษะในการคิดวิเคราะห์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยละออ เงินมาก (2550, หน้า 167) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถการคิดวิเคราะห์และการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีเมตาคognitionชั้นกับวิธีของสวท. ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนรู้โดยใช้กลวิธีเมตาคognitionชั้น สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนรู้โดยวิธีของ สวท. สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของประภารัตน์ วัฒนา (2552, หน้า 213) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันซุม(สหราษฎร์บำรุง) อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการช่วยให้ครูได้ทบทวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนทำให้ครูได้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและปัญหาของผู้เรียนทั้งสามกลุ่ม โดยผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของการประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อนและกลุ่มมีปัญหาทางการเรียนรู้ และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.10 ของนักเรียนทั้งหมด

3. ด้านความรับผิดชอบ ผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคะแนนด้านความรับผิดชอบ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนที่วัดด้วยแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.28 และ 63.56 ตามลำดับทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจาก ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ชี้แจงและสร้างข้อตกลงในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน จัดกิจกรรมเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบและแจ้งผลย้อนกลับแก่นักเรียนทันทีพร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติงานได้ดี เป็นการเสริมแรงให้กับนักเรียนเป็นระยะๆ การจัดกิจกรรมยังมีหลากหลายทั้งเป็นการทำงานกลุ่ม ทำงานเดี่ยว การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การร่วมกันวางแผนการทำงาน การร่วมกันคิดแก้ปัญหา การแสดงออก การฝึกเป็นผู้นำผู้ตาม การนำเสนอผลงานและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงาน เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน ครูรู้จักยืดหยุ่นได้ในบางโอกาส ไม่เร่งรัด

จนเกินไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยที่เป็นผู้สอนยังให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนเป็น กัลยาณมิตรที่คอยให้คำแนะนำให้ข้อเสนอแนะให้การเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ นั่นคือมีการให้กำลังใจ ยกย่อง ชมเชย ในขณะที่เดียวกันก็มีการตำหนิ ว่ากล่าว ดักเตือน ตัดคะแนน การจัดกิจกรรมด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ที่จะปรับปรุงตนเองให้เป็นที่ยอมรับ แสดงออกโดยการมีความรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของกมลวิทย์ วันวิชัย (2545, หน้า 120-121) อารีย์วรรณ เทียรวรอบ (2550, หน้า 67-73) สุจิตรา ธนะสูตร (2552, หน้า 136-136) เพ็ญประภา โคตรบาล (2552, หน้า 81-85) ที่ผลการวิจัยทุกคนที่อ้างถึงล้วนพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และความเอาใจใส่ของครูส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความรับผิดชอบในการเรียนของ นักเรียน และยังเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าอำนาจการพยากรณ์สูงสุดต่อความรับผิดชอบ ของนักเรียนอีกด้วย

4. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลจากการ สังเกต การสอบถาม ความสามารถในการเรียนรู้ ความถนัดของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความ แตกต่างของนักเรียนแต่ละคน และก่อนดำเนินการสอนผู้วิจัยได้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความพร้อมทุกกิจกรรม และชี้แจงวิธีการปฏิบัติ กิจกรรมก่อนดำเนินการสอนโดยละเอียด ตลอดจน คอยให้คำปรึกษาแนะนำ และดูแล นักเรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจในการทำงานให้สำเร็จ มีความสุขและสนุกกับการเรียนนอกจากนี้ นักเรียนยังได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในการ ทำงานจึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตมีจันทร์ ศรีรัตน์ (2544, หน้า 40-41) ได้ศึกษาผลการสอนตามขั้นทั้งสี่ของอริยสังข์ที่มี ต่อการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพุทธธรรม ในรายวิชา พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามขั้นทั้งสี่ของอริยสังข์หลังทดลองสูงกว่าก่อน การทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิภาภรณ์ แสงดี (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553, หน้า 166) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการ คิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสอนแบบอริยสังข์กับการสอน

ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา พบว่านักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนแบบอริยสัจกับการสอนตามครูมือของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ด้านการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลแยกตามตัวแปรตามและจำแนกตามระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่างกันมีการคิดวิเคราะห์และความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีการคิดวิเคราะห์และความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำและนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีการคิดวิเคราะห์และความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีความรับผิดชอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ จากผลการวิจัยอาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างมีการจัดกระบวนการเรียนการสอน ที่มุ่งสร้างความตระหนัก และปลูกฝังความรับผิดชอบ เริ่มตั้งแต่การสอนความหมายของคุณธรรม จริยธรรม ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ล้วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ และแสดงให้เห็นผลของการเป็นผู้มีความรับผิดชอบ และผลของการเป็นผู้ไม่มีความรับผิดชอบทั้งสิ้น ซึ่งได้ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีชาติพหล (2552, หน้า 147) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการให้เหตุผล และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยใช้ TAI กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องเลขยกกำลังภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 80 คน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยใช้ TAI กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่

จัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยใช้ TAI มีความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ก่อนที่ครูผู้สอนจะนำการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ครูต้องศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของครู บทบาทของนักเรียน คำถามและคำแนะนำให้ชัดเจน และครูต้องชี้แจงให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนที่จะได้รับการเรียนรู้เพราะถ้านักเรียนไม่เข้าใจ อาจส่งผลให้การเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ

1.2 การนำการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม กับระดับและความรู้ของนักเรียน และควรจัดกิจกรรมปูพื้นฐานให้นักเรียนก่อน

1.3 ผลการวิจัยนี้ พบว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงนั้นมีเมื่อได้รับการสอนตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการพัฒนาในด้านการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงขึ้น และแตกต่างกับนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ ปานกลาง และต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การสร้างความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญต่อความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ครูจึงควรหากิจกรรมหรือวิธีการที่เสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ให้สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์

1.4 ครูผู้สอนสามารถพิจารณาโจทย์ปัญหา หรือสถานการณ์ปัญหาที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน สภาพของท้องถิ่น และสภาพแวดล้อมของนักเรียนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัยนี้ แม้จะพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะมีการทำพฤติกรรมที่แสดงถึงการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นแต่ยังไม่

อาจสรุปได้ว่าการทำพฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องหรือไม่ จึงอาจทำการวิจัยในระยะติดตามผลต่อไปได้

2.2 ควรมีการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นๆ และตัวแปรด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านทักษะการคิดแบบอื่น เช่น การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การคิดเชิงระบบ เป็นต้น

2.3 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เนื่องจากเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาขึ้นได้ตามความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละระดับชั้น

2.4 ควรมีการวิจัยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาพร้อมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการพัฒนาตัวแปรจัดประเภทอื่นๆ เช่น พฤติกรรมความร่วมมือ ความสามารถทางการเรียน ความสามารถเผชิญปัญหาและเผชิญภาวะวิกฤติ (Adversity Quotient : AQ) ที่ส่งผลต่อการคิดขั้นสูง เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี